

DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINIQ; DEIPARÆ, ET S. LVCE, ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA
QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS, XXIV. NOVEMBRIS,
M. PETRO DE BEAVRAINS, Doctore Medico, moderatore.

An Sanguis sit animatus?

1000.

SANGVIS est viuentis & partis elementum, naturam nostram integrat, nulla pars similis aut organica quæ sanguine non constet; indefinens ipsi effluuium, & resolubilis substantia, nisi pabulo reparetur: potentiam habet nutritiuam, & principium animæ vegetatiuæ actiuum, & transmutatiuum alimenti in naturam suam, ad restaurationem partis deperditæ: nisi assumpto cibo restauratur, breui animal intereat necesse est: subiectum in quo est viuens, obiectum circa quod versatur alimentum, terminus est conseruatio indiuidui.

VT ad substantiam motus, sic perpetua eius generatio & nutritio, non tendit nutritio ad aliam perfectionem quàm conseruare vitam, & reparare quod est perditum, vita à nutritione inseparabilis, quamdiu viuimus tamdiu nutritur. Viuens ab attractione exorditur, primus motus viuentis est dilatatio, postremus in morientibus est exspiratio: nihil est quod fatum suum non adimpleat, destinatum fatum alimentorum est nutritio, tribus circuitibus absoluitur, & symphoniam dicuntur, harmoniam non assequuntur vno corrupto sanguine, & tonus vanus est.

MASSA Sanguinis est quid mixtum & contemperatum ex quatuor humoribus, in cuius contemperatione & partium vnione sanitatis est causa, & in illius intemperie & segregatione causa mortis & doloris, cum separatur alteratur, corrumpitur, superfluit nec permisceetur, impermixtus supernatat: si supernatat, euacuatio dolorem exhibet, etsi quid aliud quàm redundantia requirit, sic febrilis ardoris concussionem humores in vasis sursum deorsumque temere agitantur, nihil vt in suo loco, sed omnia alienis in locis, ex quo corruptio omnium humorum per secretionem contingit, quoties vnus à reliquis fecernitur, peccatum non est in sanguine, extrahitur quasi è victima inculpatus, nullam habet proportionem, vt possit subigi, misceri & coqui; attemperationem aut purgationem exposcit, *lumen* non est perquam bona sanguinis perfusio *ex videri*, bonus sanguis paucus, reliquus succus plurimus; vbi foedissima alui proluuius, prolue cloacam, laua ventrem, rediuius quasi ab Acheronte resurget æger.

NATVRA dum clauum & humorum gubernaculum non tenet, sit *in vna* *animatus*, dum in supernatantia & orgasmo de fastigio imperij deiecta, naturæ frænum excutens, æstro percitus, quoquoersus ruit oberrans humor, fluctuat, fluit resluitque in visceribus & equitatibus: putredo vt est in termino, nullum habet auxilium quàm vt expurgetur, dum sanguis suam amisit formam, putredo illa dissolutum, corruptum relinquit, vnde supernatat, sic bilis sola relicta mordacior est in qualitate.

QVICQV ID est sanitati & morbo obnoxium est animatum, sanitas & morbus in viuentibus tantum reperiuntur: sanguis, graciosus hic humor, thesaurus vitæ, dilectissimus naturæ filius cuius rationibus omni studio consulere, atque providere debemus; vires, aut si maius naturæ robur conseruare, est animam conseruare: quamdiu vita seruatur, sanguis vnà animatur, & viget; ne indiscriminatim & temere sanguinem profluere sinas: impensius refrigerato calore natiuo humidoque primigenio imminuto viscera languescunt, ac in senectutem immaturam & morbis grauibz obnoxiam præcipitat. Euacuato nimio sanguine anima deficit: interitus est inopia sanguinis, anima impotens proprio instrumento destituta non est perfectus actus corporis, vno verbo sanguis est animæ possessio, qui si plus equo detrahatur, animam ages.

Ergo Sanguis animatus.

Proponebat Lutetiæ FRANCISCVS LANDRIEV, Lauduncus, A. R. S. H. M. DC. L.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Tassanus Fontaine.
M. Franciscus Pajot.
M. Florimundus Langlois.

M. Claudius le Vasseur.
M. Dionysius Tonquet.
M. Iacobus Ganois.

M. Claudius de Pois.
M. Petrus le Comte.
M. Guillelmus de Vailly.

